Zwettl, 1. Viertel 13. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

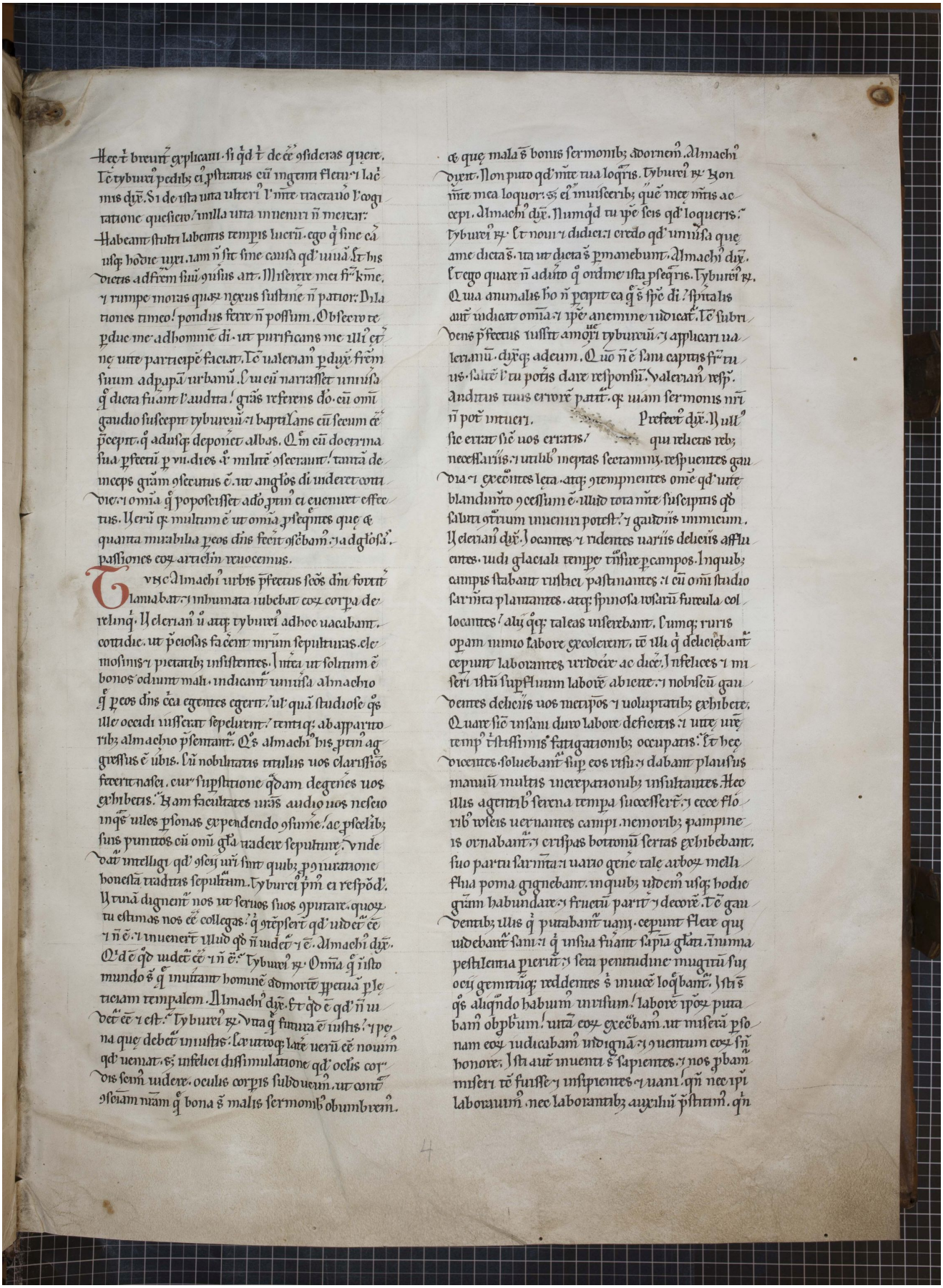

Hec breuiter explicauit. si quid de eis desideras quere. Et tyburtius pedibus eius prostratus cum ingenti fletu et lacrimis dixit. Si de ista uita ulterius uinte tractauio l'cogitatione quesiero. nulla uita inuenitur in me esse. Habeant stulti labentis temporis lucrum. ego quasi sine ea usque hodie uixi. iam non sic sine causa quod uiuit. Et his dictis ad fratrem suum iustus ait. Miserere mei fratrkime. et rumpe moras quare nexus sustinet non patior. Dilationes timeo. pondus ferre non possum. Obsecro te perduce me ad homines dei. ut purificans me illi et nec uite participes faciant. Et ualerianus perduxit fratrem suum ad papam urbanum. Cum eis narrasset uniuersa quecumque dicta fuerant l'audita. gratias referens deo. cum omni gaudio susceptus tyburtius et baptizans cum secum esse preceptit. quasque deponet albas. Cum cum doctrina sua perfecti per vii. dies et milites osculantur. tanta de inceptis gratiam osculatus est. ut angelos diuinitus esse uiderent omnia et omnia quecumque poposcisset ad votum eis euenirent effectus. Verum quoque multum est ut omnia prosequentes que et quanta mirabilia per eos dominus fecit osculabantur. et ad gloriosa passiones eorum articulatim uiuocemus.

Tunc almachius urbis prefectus seos dum fortiter clamabant. et inhumata iubebat eorum corpora deferri. Valerianus et atque tyburtius adhoc uacabant. cotidie. ut preciosas facerent mirum sepulturas. clemosinis et pietatibus insistentes. Ita ut solitum est bonos odium malis indicant. uniuersa almachio quecumque per eos dominus ecclesia egerunt. ut quia studiose quos ille occidi iusserat sepeliuerant. tentique abapparitoribus almachio presentant. Quos almachius his primum aggressus est ubis. Cum nobilitatis titulis uos clarissimos fecerit nasci. cur superstitione quadam degentes uos exhibetis. Iam facultates uestras audio uos neglexisse. inque uiles personas expendendo consumere. ac pecuniis suis puntios cum omni gloria uadere sepulture. Unde dari intelligi quod ociosi uiri sunt quibus propinatione honesta tradatis sepulturam. tyburtius primum ei respondit. Vtinam dignentur nos ut seruos suos oportuit. quoque tu estimas nos esse collegas. quasi reprehendit quod uidetur esse et non esse. et inuenerit. Illud quod non uidetur esse et esse. almachius dixit. Quid est quod uidetur esse et non esse. tyburtius respondit. Omnia quecumque in isto mundo sunt quemadmodum hominem admonere potuit temporalem temporalem. Almachius dixit. Et quod est quod non uidetur esse et est. tyburtius respondit. Vnde quecumque sunt iustis. et pena que debet iniustis. Et utique late uerum est nouum quod uenatur. et infelicissimi dissimulatione quod oculis cordis semper uidere. oculis corporis subducuntur. ut omnes osciam uiam quecumque bona sunt malis sermonibus obumbrem. et que mala sunt bonis sermonibus adornem. almachius dixit. Non puto quod mente tua loquris. tyburtius respondit. Non mente mea loquor. sed eis miscerib; quecumque mecum mens accepit. almachius dixit. Numquid tu ipse scis quid loqueris. tyburtius respondit. Et noui et didici. et credo quod uniuersa que ame dicta sunt. ita ut dicta sunt permanebunt. almachius dixit. Et ego quare non adiuto quod ordine ista prosequris. tyburtius respondit. Quia animalis homo non percipit ea quae sunt spiritalis autem iudicat omnia et ipse a nemine iudicatur. Et subridens prefectus iussit amotis tyburtium et applicari uaterianum. dixitque adeum. Quomodo non esset iam captus fratrius. saltem et tu potis dare responsum. Valerianus respondit. Audituus tuus errore patitur. et quam sermonis nostri non potest intueri. Prefectus dixit. Nullus sic errat sicut uos eratis. qui relictis rebus necessariis. et utilibus inepitas sectamini. respuentes gaudia et execentes leta. atque prompentes omne quod uite blandimento processum est. Illud tota mente suscipitis quod salutis otium inuenire potest. et gaudiis immicum. Valerianus dixit. Iocantes et ridentes uariis deliciis affluentes. iudi glaciali tempore transire per campos. Inquibus campis stabant rustici pastinantes et cum omni studio sarmenta plantantes. atque spinosa uasarum furcula collocantes. aliquoque taleas inserebant. cumque rurisopam numio labore excolerent. et illi quasi deliciebantur cepiunt laborantes irridere ac dicere. Infelices et miseri istum supflium laboris abiecte. et nobiscum gaudentes deliciis uos metipsos et uoluptatibus exhibere. Quare sic unam duro labore deficietis et uite uiuere temporis istis fatigationibus occupatis. Et hec dicentes soluebant sup eos risum et dabant plausus manuum multis increpationibus insultantes. Hec illis agentibus serena tempora successerunt. et ecce floribus uiridis uernantes campi. memoribus pampineis ornabantur. et crispas botrorum sertas exhibebant. suo partu sarmenta et uario genere tale arbores mellifluia poma gignebant. inquibus iudeum usque hodie gram habundare et fructum parit et decorem. Et gaudentibus illis quibus putabant iam. cepiunt flere qui uidebant iam et quasi insua fuerant sapientia gloriari. Iniuma pestilentia pierum et sera pentitudine mugitum suum ocii gemitumque reddentes sunt inuicem loquebantur. Isti sunt qui aliquando habuimus in risum. laborem ipsorum putabamus obprobium. uita eorum execebamur. ut miseratione personam eorum iudicabamus indignam et uentum eorum sine honore. Isti autem inuenti sunt sapientes et nos probamur miseri et fuisse et insipientes et uani. quin nec ipsi laborauum. nec laborantibus auxilium prestitum. quin